

Kar se tiče barvanih sob, so najboljše višnjevo ali zeleno pobarvane; očem neprijetne so rudeče ali bele, ali rumene sobe.

Posteljica detetova naj stoji tako, da ono, ko se zbudi, ne zagleda prece prevelike svetlobe, torej mora biti od okna obrnjena. Tacih reči, ki se svetijo ali rožlajo ali kako drugače nepokoj delajo, ni koristno k posteljici na steno obešati, še manj pa k zglavji, tako postavim derdranasto uro, ali druge take reči, kajti otroci so jako radovedni in jih začno gledati in tako se zgodi, da se navadijo po strani gledati in so krivo-gledi.

(Prih. dalje.)

Dopisi in novice.

Iz Gorice. C. k. normalka je sklenila šolsko leto 2. t. m. brez razdelovanja daril, ktera so odpravljena. Izdala se je navadna razredba učencev v italijanskem in slovenskem jeziku. To je v drugo v Gorici, da se je razvrstitev v domačih jezikih priobčila. Slovenskemu razdelku razredbe je naslov: „Napredek učencev c. kr. izgledne glavne šole v Gorici konec šolskega leta 1868“. Slovenskih učencev je bilo 263 z nedeljskimi vred. V IV. r. 70, v III. 75, v II. 53, v I. 46. — V laških razredih je bilo 422 učencev.

Deška šola šteje 220 učencev v štirih razredih; preskušnje so bile 10. t. m. od 9—12 dp. in od 3—6 pp.; dekliška 4razredna (I. in II. razr. imate po 2 razdelka) šteje 449 deklic; preskušnje so bile 7. sept., za nedeljski razr. 6. sept. ob zgorej omenjenih urah. — Učitelj je brez vodja 5, učiteljic 6. — Sklenitev šolskega leta je bila 12. sept., in sicer svečana. Darila so se delila ob 9. uri dop. v novi mestni dvorani (pri mestnem vertu).

V zavodu za gluho-neme je bila 2. t. m. končna preskušnja, ktero je z nazočnostjo počastilo obilo gospode. Za sklenitev sta govorila dva učenca po ital. in slov. govor „Človek samemu sebi prepuščen“. Vzrejancev je z nedeljskimi vred 54; fantov 36, deklic 18.

(Po „Domovini“.)

Na 2. slovenskem taboru v Žavcu so deležniki med drugimi tudi zahtevali dobrih šol za poljedelstvo, vinstvo, svilstvo in gozdnarstvo, — ljudske šole čisto slovenske, v srednjih učni jezik slovenski, nemščino oziroma italijanščino, ko učni predmet.

Drugi zbor vseh avstrijskih učiteljev v Bernu 25., 26. in 27. preteč. meseca se je še slabše obnesel, nego prvi na Dunaji. Videti je bilo, da si lanski dunajski tovarši sami med seboj niso ostali zvesti. Ze prvo vprašanje: „Kaj je ljudska šola po pomenu, v čem je nje namen in ktere so njene naloge“ je vzrokovalo zbranim učiteljem mnogo praznega prepira. Učitelj Leidesdorf iz Dunaja je naj

bolj razglaševal zborove strune, ko je to vprašanje pretresoval in navednost zametoval rekši, da je sramota za učitelje 19. stotetja, ako se še le sedaj določuje, kaj je pomen, namen in naloga ljudske šole; na te besede so mu rogovileži vpili: „Herunter!“ — „Zurücknehmen!“ — vendar jim je je mož dobro zarobil in oči zbrisal. Učitelj Guttman iz Pečuja (Fünfkirchen) je tirjal, da naj se pomnožijo šolski nauki in šolske ure. Vodja Singer iz Prage je hotel tudi letos odgovarjati na lansko vprašanje: „ali je ljudska šola to, kar bi imela biti, in če ni, kako bi se dala primerno preurediti“, toda niso ga pustili, da bi se bil izgovoril. („Er verliess unter heftiger Unruhe die Tribune.“) Tako se je godilo tudi učitelju Bergerju iz Dunaja, ki je zahteval, da naj se ime „ljudska šola“ odpravi. Vodja Köhler iz Dunaja je med drugim djal: „Dvanajst aposteljnov je svet premagalo. Nas je tukaj petnajst sto, od katerih ima vsak en plamenček (Flämmchen) sv. Duha v sebi; in mi bi ne zmagali!“ („Neuer Beifallsturm entlud sich nach diesen Worten.“) Še več takih izrazov je doživel že prvi dan tega učiteljskega zbora.

Češkimi učitelji, ki bi bili radi letošnje šolske praznike v Pragi zborovali, je bilo prvič to zborovanje prepovedano; sedaj jim je sicer dovoljeno, toda prepozno jim je že za letos.

Iz Ljubljane. V 7. seji deželnega zbora je v imenu deželnega odbora gospod dr. Bleiweis poročal o postavi, da se uresniči ravnopravnost slovenskega jezika v šolah in uradnih. Ta načert postave se zastran šol glasi tako le: „Po vseh ljudskih šolah na Kranjskem je slovenski jezik učni jezik, samo v nemških občinah na Kočevskem bodi učni jezik nemški. V 3. in 4. razredu glavnih šol je nemški, na glavni šoli kočevskega mesta pa slovenski jezik učni predmet. V šoli za učiteljske pripravnike je učni jezik slovenski. Po gimnazijah in v realki naj se podučuje že precej zdaj vsaj polovica učnih predmetov v slovenskem jeziku. V obertniški šoli, ki je v zvezi z realko ali v oni, ki se v prihodnje ustanovi, je učni jezik slovenski.“ Ta predlog je bil izročen šolskemu oddelku, v katerem so g. g.: dr. Bleiweis, Grabrijan, Kos, dr. Toman, Svetec, bar. Apfaltrern in Kromer.

— Učiteljem, pevcem in orglavcem povemo, da ima Riharjeva sestra še vse cerkvene in druge napeve, ki so bili že večkrat naznanjeni, in da jih nekaj od teh sedaj tudi po znižani ceni prodaja.

— Danes po sv. maši v stolni cerkvi (ob 8. uri) se prične ob 9. uri v mestni dvorani na Velikem tergu prvi zbor ljudskih učiteljev na Kranjskem. O tem važnem zboru bode naš list govoril drugo pot; danes „Učiteljski Tovarš“ le izpolnjuje svojo veselo dolžnost, da priserčno pozdravlja vse brate učitelje, ki so razumeli njegov klic in glas, in so danes v zboru. Bog jih živi!